

Zbierka súdnych rozhodnutí

Vec C-723/20

Galapagos BidCo. S.a.r.l.

proti

DE, likvidátor spoločnosti Galapagos S.A. a i.

(návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof)

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 24. marca 2022

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Nariadenie (EÚ) 2015/848 – Insolvenčné konanie – Článok 3 ods. 1 – Medzinárodná právomoc – Premiestnenie centra hlavných záujmov dlžníka do iného členského štátu po podaní žiadosti o začatie hlavného insolvenčného konania“

Súdna spolupráca v občianskych veciach – Insolvenčné konania – Nariadenie 2015/848 – Medzinárodná právomoc na začatie insolvenčného konania – Súdny členský štát centra hlavných záujmov dlžníka v okamihu podania žiadosti o začatie konania – Premiestnenie centra hlavných záujmov do iného členského štátu pred vydaním rozhodnutia o začatí uvedeného konania – Súd iného členského štátu, ktorý neskôr začal konať o žiadosti podanej na ten istý účel – Zachovanie výlučnej právomoci – Dohoda o vystúpení Spojeného kráľovstva – Dôsledok uplynutia prechodného obdobia

(Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady 2015/848, článok 3 ods. 1)

(pozri body 29 – 31, 33 – 36, 38 – 40 a výrok)

Zhrnutie

Galapagos, holdingová spoločnosť s registrovaným sídlom v Luxemburgu, premiestnila v júni 2019 svoju centrálnu správu do Fareham (Spojené kráľovstvo). Jej riaditelia 22. augusta 2019 požiadali britský súd¹ o začatie insolvenčného konania. Nasledujúci deň boli títo riaditelia nahradení novým riaditeľom, ktorý zriadil pre Galapagos kanceláriu v Düsseldorfe (Nemecko), a neúspešne sa snažil o späťvzatie tejto žiadosti.

Následne Galapagos podala ďalšiu žiadosť o začatie insolvenčného konania, tentoraz na Amtsgericht Düsseldorf (Okresný súd Düsseldorf, Nemecko), ktorý túto žiadosť vyhlásil za neprípustnú z dôvodu, že tento súd nemá medzinárodnú právomoc. Na ten istý súd bola znovu podaná žiadosť o začatie insolvenčného konania, ktorú v tomto prípade podali ďalšie dve spoločnosti v postavení veriteľov spoločnosti Galapagos. Na základe tejto žiadosti Amtsgericht

¹ V prejednávanej veci High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division (Business and Property Courts, Insolvency and Companies list) [Vrchný súd (Anglicko a Wales), oddelenie Chancery (obchodné a majetkové súdy, register insolventnosti a spoločnosti), Spojené kráľovstvo].

Düsseldorf (Okresný súd Düsseldorf) vymenoval predbežného správcu konkurznej podstaty a nariadil predbežné opatrenia, pričom vychádzal z predpokladu, že centrum hlavných záujmov spoločnosti Galapagos sa v čase podania tejto žiadosti nachádzalo v Düsseldorfe.

Galapagos BidCo., ktorá je dcérskou spoločnosťou a zároveň veriteľkou spoločnosti Galapagos, podala na Landgericht Düsseldorf (Krajinský súd Düsseldorf, Nemecko) okamžitú sťažnosť s cieľom dosiahnuť zrušenie uznesenia Amtsgericht Düsseldorf (Okresný súd Düsseldorf) pre nedostatok medzinárodnej právomoci nemeckého súdu. Po zamietnutí sťažnosti sa Galapagos BidCo. obrátila na Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor, Nemecko), vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania.

Tento súd uvádza, že rozhodnutie o opravnom prostriedku, ktorý prejednáva, závisí od výkladu nariadenia 2015/848², a najmä jeho článku týkajúceho sa pravidiel medzinárodnej právomoci súdov členských štátov na rozhodovanie v insolvenčných konaniach.³ Vnútroštátny súd spresňuje, že ku dňu podania návrhu na začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor britský súd ešte stále nerozhodol o prvej žiadosti, a preto sa pýta predovšetkým na zachovanie výlučnej právomoci súdu členského štátu, ktorý pôvodne začal konať vo veci o žiadosti o začatie insolvenčného konania, v prípade premiestnenia centra hlavných záujmov dlžníka do iného členského štátu po podaní tejto žiadosti, ale ešte predtým, než tento súd o nej rozhodne.

Vo svojom rozsudku Súdny dvor vykladá nariadenie 2015/848 v tom zmysle, že súd členského štátu, na ktorý bola podaná žiadosť o začatie hlavného insolvenčného konania, si zachováva výlučnú právomoc na začatie takéhoto konania, ak sa centrum hlavných záujmov dlžníka premiestni do iného členského štátu po podaní takejto žiadosti, ale predtým, ako o nej tento súd rozhodne. V dôsledku toho, v rozsahu, v akom je nariadenie naďalej uplatniteľné na prvú žiadosť, súd iného členského štátu, ktorý neskôr začal konať o žiadosti podanej na ten istý účel, v zásade nemôže vyhlásiť, že má právomoc začať hlavné insolvenčné konanie, pokiaľ prvý súd nerozhodol a neodmietol svoju právomoc.

Posúdenie Súdnym dvorom

Na úvod Súdny dvor v súvislosti s medzinárodnou právomocou súdov členských štátov na rozhodovanie o insolvenčných konaniach uvádza, že nariadenie 2015/848, uplatniteľné na vec samu, rovnakým znením sleduje rovnaké ciele ako predchádzajúce nariadenie č. 1346/2000⁴. Z tohto dôvodu judikatúra Súdneho dvora týkajúca sa výkladu pravidiel stanovených nariadením č. 1346/2000 v oblasti medzinárodnej právomoci zostáva na účely výkladu zodpovedajúceho článku nariadenia 2015/848, ktorého sa týka návrh na začatie prejudiciálneho konania.

Výlučná právomoc, ktorú uvedené nariadenia priznávajú súdom členského štátu, na ktorého území sa nachádza centrum hlavných záujmov dlžníka, teda naďalej zostáva v rukách týchto súdov, pokiaľ tento dlžník premiestni centrum svojich hlavných záujmov na územie iného členského štátu po podaní návrhu, ale pred rozhodnutím o začatí konania. Súdny dvor dospel k tomuto konštatovaniu s odkazom na úvahy uvedené vo svojej skoršej judikatúre.⁵

² Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady z 20. mája 2015 o insolvenčnom konaní (Ú. v. EÚ L 141, 2015, s. 19).

³ Článok 3 ods. 1 nariadenia 2015/848. Toto ustanovenie v podstate stanovuje, že právomoc začať insolvenčné konanie majú súdy členského štátu, na ktorého území sa nachádza centrum hlavných záujmov dlžníka.

⁴ Nariadenie Rady z 29. mája 2000 o konkurznom konaní (Ú. v. ES L 160, 2000, s. 1; Mim. vyd. 19/001, s. 191), zrušené nariadením 2015/848.

⁵ Rozsudok zo 17. januára 2006, Staubitz-Schreiber (C-1/04, EU:C:2006:39).

Súdny dvor následne skúma dôsledky tohto zachovania právomoci súdu členského štátu, ktorý pôvodne začal konať vo veci, na právomoc súdov iného členského štátu rozhodovať o nových žiadostiach o začatie hlavného insolvenčného konania. Konštatuje, že z nariadenia 2015/848 vyplýva, že možno začať iba jedno hlavné konanie a že toto konanie vyvoláva účinky vo všetkých členských štátoch, v ktorých sa toto nariadenie uplatňuje. Navyše prináleží súdu, ktorý začal konať ako prvý, aby bez návrhu preskúmal, či má právomoc, a aby na tento účel overil, či sa centrum hlavných záujmov dlžníka nachádza na území členského štátu, na ktorý bola podaná takáto žiadosť. Ak toto preskúmanie povedie k zápornej odpovedi, súd, ktorý začal konať ako prvý, nesmie začať hlavné insolvenčné konanie. Naopak, ak preskúmanie potvrdí jeho právomoc, každé rozhodnutie o začatí insolvenčného konania vynesené týmto súdom sa v súlade so zásadou vzájomnej dôvery uznáva vo všetkých ostatných členských štátoch od chvíle, keď nadobudne účinnosť v štáte, v ktorom sa konanie začne. Súdny týchto posledných uvedených členských štátov preto v zásade nemôžu vyhlásiť, že majú právomoc začať takéto konanie, pokiaľ prvý súd nerozhodol a neodmietol svoju právomoc.

Ak je však súdom, ktorý začal konať ako prvý, britský súd a ak po uplynutí prechodného obdobia stanoveného v dohode o vystúpení Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska z Európskej únie a Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu⁶ tento súd nevydal rozhodnutie, potom súd členského štátu, na ktorého území sa nachádza centrum hlavných záujmov spoločnosti Galapagos, už nie je podľa nariadenia 2015/848 povinný zdržať sa vyhlásenia, že má právomoc začať takéto konanie.

⁶ Ú. v. EÚ L 29, 2020, s. 7.